

РЕШЕНИЕ

№ 5594

гр. София, 07.10.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 47 състав, в публично заседание на 13.09.2021 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Катя Аспарухова

при участието на секретаря Елеонора М Стоянова, като разгледа дело номер **7570** по описа за **2021** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по чл.84,ал.2 от ЗУБ вр. с чл.77, ал.1 от ЗУБ.

Образувано е по жалба на А. М. Д., гражданин на И. срещу РЕШЕНИЕ №1955 от 09.07.2021г. на заместник председателя на ДАБ, с което е прекратено производството по предоставяне на международна закрила.

По изложените в жалбата съображения –се моли решението като незаконосъобразно да бъде отменено. На първо място се изтъква съображението, че решението не отговаря на общите изисквания на чл.59 от АПК. Визира се, че са изложени бланкетни фактически и правни основания. Изтъква се, че няма задълбочен анализ по какви причини по отношение на адресата следва да се прекрати производство. Като същество процесуално нарушение се релевира обстоятелството, че административният орган не е положил усилия да издири къде се намира молителят след напускане на центъра по настаняване. Твърди се, че е следвало да има данни къде е новото местонахождение на лицето. Акцентира се, че не е проведено интервю и не е запознат органа с бежанската история на кандидата, както и последният не е уведомен за правата си вкл. и хипотезата на прекратяване.

В съдебно заседание жалбата се поддържа от адв.К..

Ответната страна, чрез юрк. П., оспорва жалбата и моли решението като правилно и законосъобразно да бъде потвърдено. Подчертава, че лицето е било установено и отново е напуснало самоволно центъра за настаняване, като по подадената впоследствие молба за възобновяване на производството – при наличните обстоятелства- се очаква поредно решение в посочения смисъл.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С. ГРАД КАТО СЪОБРАЗИ СТАНОВИЩАТА НА СТРАНИТЕ, НАМИРА ЗА УСТАНОВЕНО СЛЕДНОТО:

Жалбата от 22.07.2021г. е подадена в 7-дневния срок по чл.84, ал.2 от ЗУБ, доколкото решението е връчено на 20.07.2021г..

Следва да се има предвид по съществуващото, че ответникът е постановил своето решение на основание чл.15, ал.1 т.1 и т.3 от ЗУБ. Видно от т.1 производството се прекратява, когато след надлежно поканване чужденецът не се яви на интервю и в продължение на 30-дни не посочи обективни причини за неявяването си. Т.3 е свързана с нарушаване на изискването чужденецът да промени адреса си без да уведоми ДАБ и отново в срок от 30-дни да не посочи обективни причини за това. Съгласно чл.77, ал.1 от ЗУБ, когато се налице основанията по чл.15 ал.1 от ЗУБ председателят на ДАБ взема решение за прекратяване на производството. Следва да се има предвид и ал.2, която е специална и разписва, че при прекратено производство –същото се смята за възобновено ако чужденецът се яви в рамките на 9-месеца от прекратяването и пожелае молбата по молбата за закрила производството да бъде довършено като възобновяването е еднократно.

От друга страна видно от чл.52 от ЗУБ – председателят на ДАБ може да легегира правомощията си по чл.48, ал.1, т.1 от ЗУБ на зам. Председателя, едно от които вкл. прекратяване на производството. В тази връзка е представената заповед №РД 05-803 от 14.12.2020г. на л.11, поради което на първо място се прави извода, че решението е постановено от компетентен орган.

СЪДЪТ намира, че и в производството не са допуснати - както релевираните в жалбата, така и други процесуални нарушения. Изложени са относимите факти и са подведени под правилната правна норма. Визирано е, че кандидатът е поканен и не се е явил за интервюто на 25.05.2021г., за което е уведомен, както и за последиците за това. В действителност няма данни с какъв акт е уведомен, но по преписката е видно, че това е покана №12672 от 21.05.2021г., връчена чрез преводача Дж.Т., за което последният, кандидата и дл.лице са се подписали. В същата е посочената дата на интервюто и последицата от неявяването. В действителност не е посочено точно, че ще се прекрати производството, а е отразено, че неявяването ще се счита за неспазване на съществено задължение в производството по закрила, но според състава се касае за разписана последица в закона. Нормата на чл.15, ал.1 т.1 и т.3 от ЗУБ регламентира прекратяване при неявяване на интервюто, за което интервю лицето е уведомено, а не за последицата. Отделно на 14.05.2021г. на кандидата като непридружен непълнолетен е определена за процесуален представител адв.К., поради което не се установява да има накърнено право на защита.

На следвано място по материалната законосъобразност на акта –се установява, че в решението е визирано, че от приложената докладна записка №РД09-614 от 25.05.2021г. на РПЦ -от 23.05.2021г. молителят е в неизвестност и е променил адреса си. Въз основа на тази докладна от 25.06.2021г. е изготвено и становище от мл.експерт К. до зам.председателя за прекратяване на производството /л.16/. От датата на интервюто е изготвен и констативен протокол л.22, че кандидатът е уведомен и не се е явил. Констатирано е в решението от ответника, че в 30 дневен срок лицето не е посочил и обективни причини за напускане на центъра и за промяна на адреса. Следователно -напълно осъществен е визирият фактически състав, посочен като правно основание на чл.15, т.1 и т.3 от ЗУБ, поради което законосъобразно е прекратено производството. Няма изискване /каквото довод в жалбата се прави/

ответникът да положи усилия или да издива лицето. Подобно задължение в посочената хипотеза не му е разписано със ЗУБ. Достатъчно време е дадено на адресата след напускане мястото на настаняване или промяна на адреса – 30 дни да посочи обективни причини. Считано от установяване на напускането с посочената докладна записка до 25.06. 2021г. лицето е имало възможност да изложи обективни причини, като не са представени никакви. Последният е депозирал, чрез адв.К., молба за възобновяване на производството 03.08.2021г. като от 09.08.2021г. отново е в неизвестност, видно от последваща докладва записка. Изложените факти обаче са иреверантни. Те осъществяват последващата хипотеза на чл.77, ал.2 от ЗУБ -при вече прекратено производството –лицето упражнява по същата молба правото си на възобновяване. Отхвърлено е възражението на ответника за липса на правен интерес в о.з., тъй като наличието на изложената хипотеза, изисква влязло в сила прекратяване. Дали правилно или не е възобновено – и след това отново прекратено –не е предмет на спора по настоящето дело. Подаването на молба за възобновяване не означава, че има отказ от оспорване, което е превратно тълкуване именно защото, за да се депозира и за да се възобнови вече прекратено производство законодателят използва правна фикция. Касае се за завършило производство, прекратено с влязъл в сила акт, което при наличието на молба за възобновяване се довършва.

Следователно- налице е решение, постановено от надлежен орган, процесуално и материално законосъобразно, мотивирано, в съответствие с целта на закона, поради което жалбата е неоснователна и следва да се отхвърли.

ВОДИМ СЪДЪТ

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ като неоснователна жалбата на А. М. Д., гражданин на И. срещу РЕШЕНИЕ №1955 от 09.07.2021г. на заместник председателя на ДАБ, с което е прекратено производството по предоставяне на международна закрила.

Решението на основание чл.85, ал.4 от ЗУБ е окончателно. Преписи за сведение.

Административен съдия: